

Allerslev *Solne* Blad

Nr. 1

2015

8. årgang

Allerslev Sogne Blad Redaktion

Ansvh. Redaktør

Anja Wesselhoff
Tlf.: 41 57 66 68
anja@ploumann.dk

Inge Jensen
Tlf.: 55 99 60 01
ingeanbilime@gmail.com

Stine Rasmussen
Tlf.: 22 57 52 33
ammendrup@yahoo.dk

Bjarne Arvidsen
Tlf.: 22 57 13 42
bjarne@arvids1.dk

Torben Møllenbach
Tlf.: 55 99 60 17
tom@km.dk

Ove Rye Jørgensen
Tlf.: 55 99 60 16
overye@gmail.com

Allerslev Ungdoms- & Idrættforenings telefonliste

Formand for AUIF

Dennis Grundtvig
Tlf.: 55 99 61 80

Næstformand,

Berit Eeg
Tlf.: 22 76 86 54

Sekretær & Bladudvalg

Stine Rasmussen
Tlf.: 22 57 52 33

Kasserer

Helle Rasmussen
Tlf.: 22 88 58 58

Gymnastik

Heidi Holm
Tlf.: 23 92 00 58

Flaskecontainer, Kiosk

Bladudvalg samt
Udlejning af Klubhus
Inge Jensen
Tlf.: 55 99 60 01

Kulturelt

Rikke Borch Olsen
Tlf.: 30 49 45 98

Kontaktperson Petanque

Jasper Nielsen
Tlf.: 29 90 77 11

Kontaktperson IT

Jette Fredkilde
Tlf.: 25 78 6 3 37

Udvalgsformænd udenfor bestyrelsen:

Dyrskuet Bo Møller Petersen
Tlf.: 31 54 68 64

Bowls Erik Arvidsen

Tlf.: 22 37 93 73

Badminton Anette Hyltoft

Tlf.: 22 37 93 73

Petanque Bent Pedersen

Tlf.: 24 24 52 42

IT Mark Toft

Tlf.: 40 43 55 34

Klubhuset: Enghavevej 2 A, Allerslev, 4720 Præstø - Tlf.: 55 99 62 26 - www.auif.dk

Beboerforening for Allerslev gl. Sogn

Medlemskontingent 50 kr. konto: 6140 0004154819

Formand

Knud Skovbæk
Tlf.: 55 99 61 42

Næstformand & Sang Café

Inger Frederiksen
Tlf.: 43 73 73 90

Sekretær

Anders Lydehøj Hansen
Tlf. 20 12 53 30

Kasserer

Svend Erik Petersen
Tlf. 32 19 03 06

Suppleant & Sang Café

Udlån af skolen
Else Karlshøj
Tlf.: 55 99 60 07

Bestyrelsesmedlem

Sandra Pedersen
Tlf.: 20 84 84 37

Bestyrelsesmedlem

Ole Frederiksen
Tlf. 43 73 73 90

Sang Café

Vang Larsen
Tlf.: 55 99 60 30

Suppleant

Hans Erik Johansen
Tlf.: 20 19 24 62

Allerslev Kirke

Sognepræst

Torben Møllenbach Tlf.: 55 99 60 17

Formand for menighedsrådet

Tove Grundtvig Tlf.: 55 99 60 92

Kirkevæрге

Rita Larsen Tlf.: 55 99 60 30

Graver

Træffes: 12 - 12:30. Mandag fri
Leo de Jong Tlf.: 55 99 61 68

Allerslev Kirke

Sognebladets data

Ansvarshavende:

Anja Wesselhoff

Layout:

Bjarne Arvidsen

Kasserer:

Birgit Frederiksen

Oplagstal:

Allerslev gl. sogn: 425

Løsblade: 125

Samlet oplag: 550

Udkommer i feb. maj. sep. nov.

Produktion

Sats og Tryk: MicroForma

Deadline næste blad:

12. april 2015

Materialet sendes til redaktøren:

anja@ploumann.dk

Fotografens navn skal fremgå, hvis der leveres foto.

Typografi:

Overskrifter: Garamond 14 pkt. fed

Brødtekst: Garamond 11 pkt.

Kopiering eller affotografering af annoncer eller andet af bladets indhold, må kun ske med kildehenvisning.

Indlæg

Redaktionen forbeholder sig ret til at ændre i tekstens opsætning og illustrationernes størrelse og antal.

Indlæg udtrykker ikke redaktionens mening, med mindre dette helt klart er angivet.

Støt bladet

Konto: 6140-4135834

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse	3
Forord.....	4
Hvem er vi?.....	5
Allerslev Sangcafé	8
Vi skøre kugler	8
Generalforsamling Beboerforeningen ..	9
Hvorfor flygter folk fra Syrien?	9
Medlemskab af	
Allerslev Beboerforening.....	10
Maj stang	10
Juletræet.....	10
Sognegrænser.....	10
Da amerikanerne	
invaderede Allerslev.....	12
Generalforsamling i AUIF	16
Villy Petersen' historie	
fra Dyrlev	17
På min vej.....	20
Dyrlevs gamle rytterskole	21
Film, mennesker, Ugledige –	
og 'udkants-Danmark'	26
Nyt fra Lokalrådet	29
Kirkens Aktiviteter	30
Praktiske oplysninger	33
Aktivitetsskalendar	40

Forsidebilledet er taget af Tage Klee og er af en flot solnedgang over gravhøjen ved Nibøvej.

Forord

af *Anja Wesselhoff*

Så nåede vi 2015. Jeg håber du, kære læser, er kommet godt ind i det nye år.

Jeg har nu haft fornøjelsen af at være redaktør på Allerslev Sogneblad i et helt år – eller næsten. Teknisk set var Ove stadig redaktør på blad 1 i 2014, men hvem hænger sig i detaljer? Det er en fornøjelse at arbejde med bladet. Der er mange historier, der gemmer sig rundt omkring, både om nutiden, fortiden og den potentielle fremtid.

Jeg håber, at kunne fortsætte dette arbejde sammen med resten af holdet bag bladet: Bjarne, Ove, Torben, Inge og Stine – tak for jeres store indsats og hjælp til en grønskolling som mig!

Vi har denne gang et væld af historier – flere fra Dyrlev, hvilket er glædeligt, da det ikke er så tit vi kommer ud på de kanter. Som altid modtager vi gerne historier, eller tip om historier.

Jeg håber, kære læser, du endnu engang vil glæde dig over at læse Allerslev Sogneblad.

Allerslev-Ammendrup Vandværk

Indkaldes til generalforsamling

**Onsdag den 25. marts kl. 19:30
i Allerslev Klubhus**

Dagsorden ifølge vedtægterne

Hvem er vi? – endnu en fra redaktionen

af Bjarne Arvidsen

Den grønne fodboldtrøje blev lagt bag ved målstolpen. Den lå bare der. Den havde nummer på ryggen, ligesom en rigtig fodboldtrøje, som dem de har på i fjernsynet. Trøjen blev hurtigt taget og gemt under jakken. Den blev først taget frem, da han sad alene på sit værelse. Den havde en reklame på brystet – ”Brugsen i Ugledige” stod der vidst og nr. 3 på ryggen. Den blev gemt i skabet, under alt andet tøj.

Det var mit første møde med Allerslev stadion. Jeg var ca. 10 år gammel og jeg var sammen med min familie i Allerslev, hvor der blev spillet børnefodbold.

Vi boede i Skibinge på det tidspunkt, men lad os starte lidt fra begyndelsen.

Jeg er født i Kalundborg i 1976, det kan jeg dog ikke selv huske. Efter et kort ophold i Næstved flyttede vi til Kragevigvej 2 i Kragevig i 1977 og året efter kom min søster Birgitte så til verden.

Min far havde fået job på Oremandsgård som skovarbejder, og det var vidst en af deres boliger vi boede i.

Vi flyttede siden hen til Skibinge overfor Autogården på Mønvej 7, derfra over til Tubæk Møllevvej 21, ovenpå den gamle købmandsforretning, hvor vi boede til leje hos Poul og Iris Sørensen.

Her stødte min lillebror Brian til resten af familien i 1982. Vi boede som sagt på førstesalen hos Iris og Poul, og vi lejede vidst også med deres børnebørn. Anja, var et år ældre end mig, Berit, var på alder med Birgitte, og Claus der var på alder med Brian. De 3 børn med B legede med ABC. Sikke opfindsomme vores forældre dog har været.

Allerslev

Da Poul på et tidspunkt valgte at sælge sit hus, endte vi så i Allerslev, hvor mine forældre fandt et hus på Mønvej 134.

Huset på Mønvej 134 ligger der stadig

Dengang lå der en telefonboks lige ude foran huset. I baghave var den gamle stationsbygning og over for lå det gamle posthus. Da vi flyttede til byen, var posthuset nedlagt, men vi havde faktisk stadig sit eget postnummer – 4734 Allerslev.

Det var i 1987 at vi flyttede til Allerslev, og i 1988 fandt jeg vej i AUIF.

Min daværende træner hed Poul Nielsen, og han fik så på et tidspunkt overtalte min far Erik Arvidsen til at

hjælpe ham med lilleput- og drengeholdet, som træner.

De trænede os et par sæsoner, og vi blev 1988 Amtsmestre for Lilleputterne og Kredsvinder for drengene, så det var nogle gode år, og vi havde nogle gode hold.

Vi havde nogle rigtig gode år i Allerslev, og vi havde en lille klike. Jeg brugte en del tid sammen med Jim, Aksel Larsens søn. Kaj Jensen fra Allerslev Kro og Jannick Heiden fra Rekkendevej. Vi havde også min søster med på ”sløb” og vores gamle barndomsveninde Berit med.

Mine venner men også hele min familie blev involveret i AUIF. Alle i min familie har før eller siden spillet fodbold i klubben med varierende succes. Min søster og mor har gjort sig indenfor rengøring og kioskbestyrer. Senere som instruktører indenfor gymnastik og linedance.

Min far har lavet et stort benarbejde som medlem af bestyrelsen i AUIF. Derudover har han været meget involveret i loppemarkedet og været formand for fodboldafdelingen igennem en del år. Min bror har også spillet bold i klubben en del år.

Konfirmation og trænergerninger

Det store konfirmationshold i Allerslev i 1990, bestod af 3 drenge. De andre to var klassekammeraterne fra Abildhøjskolen i Præstø. Steen Ladegaard Hansen boede på det tidspunkt på Rekkendevej 45 og Lars Scheuerlein boede i Ugledige. Min fest på blev holdt på Allerslev Kro,

og så fin jeg var i mit fine hvide tøj og ”hockey hår” som man senere døbte en frisure med kort i toppen og langt bag til.

Tiden gik, og jeg blev hængende i klubben. Jeg fik selv lov til at blive træner både for lilleput drenge og for pigerne, og det var uden den store succes.

Jeg havde desværre et iltert temperament. Den værste oplevelse jeg havde som træner, var en kamp i Ørslev. Mine drenge havde vist nogle gode takter til træning, men vi vidste at Ørslev var gode.

Da kampen gik i gang, gik det hele galt og drengene spillede ikke særligt godt. Jeg hidsede mig op og var frygteligt overfor mine drenge. Hvad jeg ikke kunne se den gang var, at mine tilråb og attitude gjorde det meget værre, og jeg var medvirkende til deres dårlige spil. Dommeren kom mine drenge til undsætning, og han bad mig tie stille eller gå. Få timer efter kampen, skammede jeg mig frygteligt meget. Det var så ydmygende, at jeg lod mit temperament løbe af med mig på denne måde. Undskyld drenge!

Voksenliv og klubblad

I 1992 flyttede vi fra Allerslev til Mern og året efter startede jeg på handelsskole i Vordingborg.

Her komme min første tilknytning til Allerslev U.I.F.’s blad. Daværende redaktør Børge Møller spurgte om jeg ikke ville skrive nogle håndskrevne artikler ind på computer, og

det gjorde jeg så. Senere lavede jeg et par annoncer, da jeg, via min uddannelse som informatikassistent, havde faget grafisk design.

Jeg flyttede hjemmefra som 18 årig, og blev far som 19 årig til Jennie. Efter et par år i Vordingborg og i Terslev ved Haslev, vendte jeg tilbage til området.

Jeg kom med i bladudvalget og var med til at sætte bladet op sammen med daværende redaktør Finn Sørensens.

På et tidspunkt tegnede jeg alle annoncerne op på min computer. Det tog flere uger, men vores annoncer var dengang kopier af kopier, og var til tider næsten ulæselige. Men det var hårdt og sjovt, og derfor har jeg været med i bladet siden.

Det er ikke kun bladet jeg har været involveret i, i AUIF. Jeg har også spillet dilettant, været opråber og tilbageråber i banko kortvarigt. Har også siddet i bestyrelsen og været formand for kulturelt udvalg. Men da jeg som voksen igen flyttede fra området, ebbede det ud.

Mine 2 piger

I 2005 blev jeg far til min anden datter Bjørk, hvilket leder mig hen til noget meget personligt.

Tragedien

Jeg har haft nogle opture og nedture i livet som alle andre. Mine børns fødsler som nogle af de store højdepunkter. Men den største tragedie i mit liv skete den 3. januar 2007.

Min kæreste igennem et par år var syg med en ordentlig omgang mellemørebetændelse. Hendes venstre trommehinde var sprunget natten til den 2. januar.

Den 3. januar tog jeg på job. Luna, som hun hed, lå med feber og var sygemeldt fra sit job som pædagogmedhjælper.

Jeg ringede flere gange hjem fra mit arbejde den dag, men hun tog ikke sin telefon. Min store datter boede hos sin mor på Amager og min yngste var hos dagplejemor. Det var først da min datter ikke var hentet fra dagplejemor, at jeg fik bange anelser og skyndte mig hjem for at hente hende. Min kæreste Luna lå på sofaen, hvor hun var sovet stillet ind i en alder af 34 år. Årsagen blev senere identificeret som meningitis. Bjørk var 15 mdr. gammel.

Den efterfølgende tid var tåget, men jeg kom igennem sorgen takket være min familie.

Livet i dag

Jeg er i dag bosiddende i Præsto sammen med begge mine døtre. Min ældste datter, flyttede ned til mig for et par år siden. Til daglig er jeg ar-

bejdsmarkedsrådgiver i jobcenteret i Guldborgsund Kommune. Her arbejder jeg med fleksjobvisiterede borgere.

Mine weekender og ferier bliver brugt sammen med min kæreste Belice og hendes søn Elias, der er bosiddende i Veksø ved Stenløse.

Her er jeg sammen med min kæreste Belice

For at vende tilbage til min indledning, så fik jeg desværre aldrig afleveret den fodboldtrøje tilbage, jeg tog som 10 årig. Den blev for lille og måtte lade livet til fugten i kælderens. Hvad jeg troede skulle starte min gloværdige karrierer som fodboldspiller, endte med en bitter smag, af skyldfølelse og en fodboldtrøje jeg aldrig fik brugt.

Allerslev Sangcafé

af Inger Frederiksen

Holdet bag Allerslev Sangcafé vil gerne ønske alle sangglade mennesker godt nytår, og velkommen til vores nye år 2015.

Vi havde i februar harmonikaspillerne fra Allerslev, der underholdt os, og til marts har vi den glæder at byde

Grethe Henriksen velkommen hos os den 6. marts kl. 19:00.

I April byder vi så velkommen til Lennart Lindegaard, og han vil igen underholde os med en dejlig aften og med en masse dejlige melodier. Det er den 3. april kl. 19:00.

Alle aftener foregår som vanligt i Den gamle skole i Allerslev, og der serveres kaffe og kage for 30 kr. per mand/kvinde, ligesom der kan købes øl og vand for 10 kr.

Vi håber at byde rigtig mange velkommen til nogle hyggelige aftener i Allerslev Sangcafé.

Vi Skøre Kugler

af Aksel Larsen

Vi har næsten ligget i dvale siden sidste blad. Det har desværre været en meget våd vinter, og vi har haft meget vand på banerne. Den stridende blæst har vi også måttet døje med, så der er ikke meget at skrive om.

Vi har bygget et redskabsrum på ca. 20 m², så vi har fået mere plads i vores kaffestue, da alle river, skovle, koste m.m. er blevet flyttet derud.

Den 17. januar holdt vi julefrokost i Klubhuset. Vi var 29 personer der hyggede os med den gode mad fra Lotte, som har køkkenet i Klubhuset.

Den 15. februar spiller vi fastelavnsspil, og den 8. marts har vi ridehusstævne hos Birgitte i Ammendrup.

Generalforsamling Beboerforeningen

af Knud Skovbæk

Indkaldelse til generalforsamling i Allerslev Sogns Beboerforening, mandag den 2. marts kl 19.00 i Allerslev gl. skole. Generalforsamlingen afholdes med dagsorden efter lovene. Forslag der ønskes behandlet indsendes senest 8 dage før.

Efter generalforsamlingen kommer Ole Gunnar Petersen fra Skibinge og fortæller om, hvad der får en mand til, efter et aktivt liv i erhvervslivet, at kaste sig ud i et arbejde i Allerslev-Skibinge Lokalråd, og hvad det kan gavne enen.

Alle er velkomne, men kun medlemmer har stemmeret i generalforsamlingen. Foreningen er vært ved kaffebord.

Hvorfor flygter befolkningen fra Syrien?

af Knud Skovbæk

Det er lykkedes Beboerforeningen at få Marcus Knuth, der kender dette område særdeles godt, til at komme og fortælle om, hvad befolkningen flygter fra.

Marcus Knuth har både været soldat og diplomat i Afghanistan, og er nu sendt til Syrien og Irak af det danske udenrigsministerium. Marcus er en god fortæller og kan gøre os klogere på, hvad Islamisk Stat vil, og hvilke midler de er villige til at bruge.

Emnet er meget relevant, da vi måske får syriske flygtninge til Præstø. Kom, lyt og stil spørgsmål.

Det foregår fredag d. 27. marts fra kl. 18:00 i Allerslev Klubhus.

Fra bogen "Soldat og diplomat – mine tre år i Afghanistan" – Marcus Knuth og Abdul Khalia

Inden foredraget er der mulighed for lidt hyggeligt samvær ved et enkelt måltid mad. Alle er velkomne. Pris for mad, 1 øl/vand, foredrag og kaffe: 100 kr.

Tilmelding er bindende senest 22. marts til Knud Skovbæk 55996142 email ena.skovbaek@dlgtele.dk eller Inger Frederiksen, tlf. 43737390 email: ifrederiksen@hotmail.com. Betaling kan ske på konto 6140 0004154819 eller evt. ved indgang. Har det interesse så til meld med det samme, medens du/I husker det.

Medlemskab af Allerslev Beboerforening

af Knud Skovbæk

For at beboerforeningen kan arbejde og være medudgiver af Sognebladet behøver den penge. Derfor er vi meget afhængige af at befolkningen fortsat støtter foreningen, også ved at indbetale medlemskontingent. Det kan ske ved køb af medlemskort hos bestyrelsen eller ved indbetaling af **50 kr.** pr. husstand til foreningens konto **6140 0004154819** gerne inden det bliver glemt.

Maj stang

af Knud Skovbæk

Som sædvanlig vil vi mødes i den lysegrønne skov i maj. Det sker med madkurv, dans og hyggeligt samvær. I år er datoen fastsat til anden pinsedag, den 25. maj i godt vejr. Mere om det i næste blad, der skulle udkomme lige inden.

Juletræet

af Knud Skovbæk

Ejerne af Oremandsgård har gennem århundreder følt de har haft et ansvar for Allerslev. Selv om dette økonomiske ansvar nu er borte, følger den nye ejer op på dette storsind ved igen i år at skænke Allerslev det store flotte juletræ, der i hele advent og juletiden har prydet hjørnet ved kirken. En stor tak til familien Hage for træet og videreførelsen af ideen om at der er større værdier end penge.

Sognegrænser

af Knud Skovbæk

Hvad er Allerslev sogn?

Jeg har ofte hørt en diskussion om en ejendom hørte til det ene eller andet sogn.

Oprindeligt var sognegrænserne flydende, idet man søgte den kirke der lå mest bekvemt.

Men da man for ca. 800 år siden pålagde de enkelte områder selv at skulle betale for deres kirker, altså betale en form for kirkeskat, blev det nødvendigt at have faste sognegrænser, og det er disse grænser, der i vid udstrækning er gældende i dag i landdistrikterne.

Allerslev Sogn markeret på Sydsjælland

Nogle ændringer, på landets sammenlægninger og i byernes opdelinger er der dog sket.

Oprindeligt var det altså et kirke sogn, men det forhold at man i præsten vidste, at der var en person, der kunne læse og skrive, brugte man til at bruge præsten til at viderebringe oplysninger fra centraladministrationen, dvs. kongen. Efterhånden blev sognet en lille verdslig administrativ enhed.

Man fik sogneforstanderskab i 1841. De blev valgt blandt mænd over 25 år der ejede større jordareal i sognet. Senere fik vi sogneråd i de enkelte sognekommuner. Grænserne var ikke altid helt de samme som i kirkesognet

Administrativt for kirken gik det fra sognepræst over provst, her Stege - Vordingborg provsti til her Roskilde Stift. For retssystemet over sognefoged til herred og eller birk og fra kommunerne over Amterne til ministeriet.

Da kirkesognene mest var dannede efter hvilken kirke man søgte følger grænserne ofte naturlige skel, vandløb, moser eller skovområder. Ejerforhold til jord kan dog give nogle sære grænser. Se her på kortet i Lekkende skoven.. Det er Uglediges andel af Stokke Overdrev. Andre steder ligger to kirker tæt adskilt af vandløb.

Allerslev sogns østgrænse er således vandløbet der løber ud i Jungshoved Nor. Den gode færdselsvej Jungshovedvej er kun godt 60 år gammel.

Kort over sognet

Da amerikanerne invaderede Allerslev

af Anja Wesselhoff

Nu sidder du nok og tænker 2. verdenskrig, men vi skal altså ikke længere tilbage end december 2014.

Det startede et par uger forinden. Min far Hans Erik Johansen var blevet kontaktet af en officer fra Slagelse kaserne, som var ude for at finde egnede steder til indkvartering af soldater under en større øvelse, som skulle afholdes i civilt terræn. Da jeg var barn synes jeg, der var masser af disse øvelser. Der lå i hvert fald tit soldater i laden.

Det var altid fascinerende at se på deres våben og udstyr, smage på feltrationer – ja, måske gik der lidt barndom i den ved udsigten til at der igen skulle holdes øvelse.

Per Vessel, som kontaktede min far, fortalte at der skulle være hovedkvarter for øvelsen på Beldringe Gods, og senere fandt vi ud af at Oremandsgaard og Lilliendal ligeledes havde en del soldater boende. På spørgsmålet om hvorfor det lige var min fars gård de havde kigget på, lød svaret at den på kortene så meget stor ud.

Under øvelsen skulle soldaterne bl.a. ove at stoppe demonstranter på Lilliendal.
Foto: 2. brigade

Far vil ikke indrømme det, men han var vist lidt stolt af at blive sammenlignet med de 3 nærmeste gødsler.

Øvelsen blev afholdt af 2. brigade og havde deltagelse af både britiske og amerikanske tropper. Det blev amerikanerne, der skulle indkvarteres hos far. 120 faldskærmstropper fra en base USA har i Italien.

Onsdag morgen kom der 2 store lastbiler. Det var kommunikationsudstyr og andet til brug under øvelsen. De blev parkeret ved maskinhuset og slået ud i 3 gange bredden. Der var kun lige en smal gang mellem maskinhuset og den ene lastbil, hvor man kunne snige sig forbi. På marken stod en stor satellitmodtager, så kommunikationen var sikret. Der blev også opstillet toiletter til folkene, så de ikke var til besvær. Der kom dog ikke nogen amerikanere – eller det vil sige, deres samarittere kom i forvejen. Godt 10 mand. De startede med at klargøre grisestalden. Vi forsøgte at overbevise dem om, at

vi havde fremavlet edderkopperne kun for dem, men de ville ikke have dem, og noget skulle de lave indtil resten af styrken kom.

Ved høflig henvendelse til de danske soldater, der var kommet, fik vi at vide at de havde været på 5 dages øvelse i Oksbøl først, og hele styrken på 1200 mand (danske, britiske og amerikanske) skulle flyttes på tværs af landet.

Amerikanerne skulle så springe ud over Guldborg i faldskærm, men desværre viste december sig fra sin vanlige grå side – det var for tåget.

Fredag aften og nat skete der så noget. Da jeg kom i stalden lørdag morgen myldrede det med soldater alle vegne. Der var vagter i porten, og patrulje hele vejen rundt om gården.

Da alle folkene var vel ankommet lørdag morgen blev de opstillet foran deres chef og givet instrukser: I er i civilt område, I opfører jer ordentligt og I skyder ikke i nærheden af gården (af hensyn til dyrene)! Der er chinchillaer i stalden som ikke tåler støj, og I holder jer ude af stalden med mindre I bliver inviteret. Så blev der ellers stillet feltsenge op i hele laden og grisestalden. Selv inde under siloen med træpiller måtte der ligge en.

Der var godt fyldt op i den gamle grisestald, Foto Bendt Johansen

Han måtte dog rykke sin seng ind i mellem for at far kunne få træpiller til fyret.

De amerikanske soldater havde aldrig prøvet at holde en øvelse udenfor de militære øvelseterræner. Det ville være fuldstændig utænkeligt i USA, hvor alle kan anskaffe sig våben. Derfor ville det sætte soldaternes sikkerhed på spil, når de skyder med løst krudt. Der kunne nemlig meget nemt blive skudt igen med skarpt.

Vores første indtryk af den amerikanske Paratrooper var mildt sagt spøjst. En ung mand på 25 – 30 år kommer høfligt ind i stalden og henvender sig til min far, naturligvis tiltalt med Sir (og mig med Ma'm – så følte jeg mig gammel). Han havde

set, at der var fasaner i haven, og vidste at jagtsæsonen endnu var i gang. Måtte han have lov at jage den (jeg tror han var lidt træt af feltrationer)? Jo, sagde far, det må du vel godt, men han måtte ikke krydse skellet på nogen måde. For at være sikker på at han forstod hvad skellene var, viste jeg ham ud til marken. Først her, slog det mig at manden intet jagtgevær havde med – eller noget andet gevær. Hvad han ville jage med? Jo, en kasteøkse!

Og så gik han og en makker ud over græsmarken, og jeg gik hulkende af grin ind i stalden igen. Fasanen slap – den krydsede skellet!

Den amerikanske feltration består af en masse pakker med forskellige retter og en lille pose med nogle kemi-

2. brigade ved Lilliendal – Foto: 2. brigade

kalier i. Man hælder vand i den lille pose, og putter den ved siden af sin ret og vupti! Har man varm mad. Ikke noget med gasblus og spritapparater her. Men kaffe manglede de – bare til morgenmaden. Så lørdag eftermiddag ringede far til mig: Du må snakke med ham her – jeg kan ikke finde ud af hvad han vil, og hvordan han vil lave kaffe!

Forsyningsofficer Hettinger ville forfærdelig gerne lave kaffe til sine 120 mand. Han havde det planlagt og manglede blot 15 liter kogende vand næste morgen, som han gerne ville betale far for. Intet problem, sagde far, kaffe skal de da have! Men hvordan og i hvad ville han så lave 15 liter kaffe, og holde den varm?

Jo, til filter tager man et styk ny strømpe (army regulation), putter bøtterne heri og slår en knude. Den puttes således i det varme vand, som gerne skulle være i en form for køletaske. Hettinger købte gerne disse i det nærmeste byggemarked eller lignende.

Nu er amerikanere ikke helt klar over hvad køletaske i december koster (eller resten af året, for den sags skyld), så jeg foreslog vi fandt en anden løsning.

Jeg huskede at min bror var medlem af SIC i Viemose, hvor de har kedlerne fra en stor kaffemaskine. De brygger 2 gange 8 liter kaffe af gangen, og kan holde det varmt ved hjælp af varmelegemer. Fat i brormand, han hentede straks kedlerne, og satte vand over, for vi kan da ikke

have 120 soldater gående uden at de får noget kaffe!

Når man er amerikaner og udstationeret på en base i Italien, følger der ikke automatisk vintertøj med. De frøs – og de frøs hele tiden! Selv med alt deres tøj på, kunne man se på de stakkels mennesker at vejret i Danmark var pissekoldt og vådt. Så de satte pris på at få en kop kaffe i ny og næ.

Da far ikke ville modtage betaling for at varme vand til soldaterne, lavede de i stedet en hundesnor til hans hund. Fars labrador på 8 måneder nød nemlig at have så mange folk, der kunne klappe ham. Han startede hver morgen med at løbe stalden igennem, og slikke alle dem der sov, i hovedet.

Derfor udnævnte de ham til Sergeant Bob – sergent fordi han vækkede dem, og Bob (som tilfældigvis er hans navn) fordi BOB er akronym for solen i den amerikanske hær – Big Orange Ball – varm og glad. Hundesnoren var naturligvis monteret med sergenttegn, så ingen var i tvivl om den sag.

Ganske som da vi var børn var soldaterne meget imødekommende og glade for at vise deres ting frem for børnene. Allerede fra vi kom lørdag morgen, fik min søn på 8 stukket et gevær i armene og fik at vide han bare kunne kigge løs og pille ved det (magasinet blev dog afmonteret først). Han var lidt betuttet over opmærksomheden, men syntes det var meget spændende. Det var dog

min nevø, Mads Johansen, der endte med at få mest ud af hele besøget, da han kunne en smule engelsk.

Han endte derfor hurtigt med at få undervisning i at skyde med håndvåben (det var ikke ladt), prøvet at styre geværet på taget af en Eagle (pansret køretøj) og i det hele taget fik han masser af sjov, hygge og felt-rationer.

Som tak for at have huset tropperne, blev min far inviteret med til den afsluttende parade på Kulsbjerg. Alt i alt var det en fantastisk oplevelse.

Mads Johansen fik demonstreret og blev instrueret i alle de våben der kan bæres, foto Bendt Johansen

Generalforsamling

Allerslev Ungdoms-
& Idrætsforening
afholder generalforsamling

onsdag d. 18. februar kl. 19
i Allerslev Klubhus

Dagsorden iflg. Vedtægterne

Forslag som ønskes behandlet
på generalforsamlingen skal
være formanden i hænde

senest
d. 04. februar

Efter generalforsamlingen er
AUIF vært med Stegt flæk og
persillesovs

Tilmelding til spisning skal ske
til undertegnede på 5599 6180
eller auif@os.dk

På bestyrelsens vegne
Dennis Grundtvig

Villy Petersen' historie fra Dyrlev

af Ove Rye Jørgensen

Hist hvor vejen slår en bugt, ligger der en gård så smukt, sådan kan den første linje af H.C. Andersens smukke sang også lyde, let omskrevet. For denne gang har jeg inviteret mig indenfor på 'Hjørnegården' i Dyrlev hos Villy og Bodil Petersen, for der vidste jeg lå en god historie gemt og den burde fortælles.

Jeg er født i Faksinge den 17. januar 1943, begynder Villy. Den gang var byen en rigtig landarbejder by, hvor alle i byen arbejdede på Beldringe Gods. Dengang lå der kun en gård i byen, og det gør der for øvrigt stadig, og det er Bybjerggård. Alle de andre gårde blev omkring 1802 flyttet uden for byen. Det er dem der i dag ligger fra Faksinge og langs Næstvedlandevejen. I dag er landsbyen mere blandet med mange tilflyttere og det er en hyggelig landsby med mange stråtede huse og gemt lidt væk fra alfavej.

Villy Petersen, Dyrlev

Men Nytåret 1950 vendte helt op og ned for vores familie, for min farfar bliver nytårsaften syg og dør 14 dage efter. Villy tager en dyb vejtrækning, stadig berørt af situationen og fortsætter. Min farfar boede på det tidspunkt stadig i min faders barndomshjem på Ronnes Banke 24, den ejendom der ligger lige over for den lille grusgrav. Til ejendommen hørte der 5 tønder land jord til. Det hus som vi havde i Faksinge var der ikke jord til. Så da mine forældre nu fik mulighed for selv at få fod under eget bord med jord, flyttede vi senere på året i 1951 til Ronnes Banke. På det tidspunkt var jeg blevet 8 år og kom nu i Ugledige skole. En lille skole, men hvor vi alligevel var omkring 30 - 35 børn og hvor vi kun gik i skole hver anden dag. Det var noget andet end da jeg flyttede til Allerslev skole, for der var det hver dag fra 8 til 14, ja - *også om lørdagen*. Vores lærer hed Knudsen og havde lejlighed i den ende af huset, den der vender mod øst og skolestuen lå så i den anden ende og ind mod gården. Skolegården (legepladsen) lå på den anden side af vejen, der hvor Ugledigevej nr. 8 i dag har have. Det var en stor legeplads med bomme til at lege på. I huset ved siden af, nr. 8 boede der den gang en ostemand, så naturligvis kom huset i mange år kun til at hedde 'ostemandens hus', ja- og selv i dag omtaler flere af de ældste af byens beboere stadig huset med det navn.

Da vores forældre så et par år efter jeg var startet i Ugledige skole, omkring 1953, fik besked om at skolen skulle nedlægges og børnene flyttes til Allerslev, protesterede de voldsomt. Da så tidspunktet kom hvor børnene skulle starte i Allerslev, bojkottede de simpelthen skolen ved at holde deres børn hjemme i en hel måned. Så også den gang kunne folk komme på 'barrikaderne' for at vise deres utilfredshed.

Men den gode fik jeg ikke del i, for jeg skulle bare se at komme i skole i Allerslev, det var beskeden fra min far.

Vi blev så flyttet til Allerslev skole, der på det tidspunkt lå på Mønvej 120. I dag ligger der parcelhuse, for skolen brændte i 1977 og blev senere genopbygget, men på Enghavevej 2 ved siden af AUIF's klubhus. Her fungerede den et par år som skole, men blev derefter flyttet til Præstø. Min skolevej foregik på cykel ad grusvejen, den der starter over for Ronas Banke nr.30 og til Ammendrup. I Allerslev havde vi en rigtig rar og dygtig lærer, han hed Olsen og var min bedste lærer. Han gik på pension i 1957, samme år som jeg gik ud af skolen.

Efter skolen kom jeg så ud og tjene. Første sted var på en gård i Udby hvor jeg var omkring 1½år. Derefter kom jeg til gården Ungsgård der ligger på Kildegårdsvej 6, her var jeg 2½år og derfra til en lystgård ved Slangerup hvor jeg var et par år. Men så skulle der ske noget andet, så

jeg startede hos Axel Jensen i Allerslev, en lille virksomhed der havde specialiseret sig i nedrivning af fabrikksskorstene, og især de skorstene der stod for tæt på bygninger og som skulle nedrives uden at ødelægge disse. *Og her må jeg sige at jeg fik en øjenåbner, for som Villy roligt fortalte, så var jeg alene om arbejdet når en skorsten skulle nedrives.* Fremgangsmåden var enkel, jeg klatrede op indvendigt i skorstenen og satte mig derefter på toppen af skorstenen og rev den ned derfra, sten for sten. Ja en gang gjorde jeg det stående øverst på skorstenen og bankede med en muggert murstenene løse, så bare et forkert skridt eller ubalance, så ville jeg være styrtet 30-35 m ned. Ja- det var halsløst fortsætter Villy, men hvad gjorde man ikke for penge da man var ung, jeg var midt i 20'erne. Men det blev alligevel til omkring 20 skorstene der faldt for min hammer, slutter Villy med et skævt smil. Jeg nåede også lige at nedrive skorstenen ved det gamle gasværk i Præstø, da det lukkede. Herefter startede jeg som chauffør hos den store købmand i Præstø, Anton Petersen og kom derfra til entreprenørfirmaet Monberg og Thorsen i København, hvor jeg arbejdede i 30år indtil jeg gik på pension.

I 1962 kom jeg ind som soldat og startede på Auderød eksercere skole og kom derefter til Stevns fortet (nu Koldkrigsmuseum), her var det vagt-tjeneste og hvor jeg samtidig stod for udleveringen af provianten. I selve fortet der ligger nedgravet i

Stevns klint kom vi kun sjældent, vi havde vagten oven på jorden.

Samme år traf min kone Bodil og jeg hinanden ved et bal i Dølle Fjeldes forsamlingshus på Lolland og året efter blev vi den 26. oktober 1963 gift i Fjelde kirke på Lolland. Og hvor skulle vi så bo, det blev i en kort periode på gården Bakkedal i Ugledige hos Else og Jørgen Karlshøj, indtil vi fik lejet et hus Tappernoje, for der havde Anton Petersen nogle huse til udlejning. De hørte til Tappernoje Dampmølle, men den ejede han også. Her boede vi til 1967 hvor vi så købte den tidligere fodermesterbolig på Bakkedal. Det var oprindeligt den tidligere smedemesterbolig i Ugledige, for på den anden side af vejen havde byens smedje nemlig ligget. Her fik vi vores 2 børn Carsten og Jette og senere i 1979 vores 2 plejebørn Katrine og Camilla og boede der til 1980.

På det tidspunkt fandt vi ud af at Carl Åge Hansens gård i Dyrlev, 'Hjørnegården' var til salg. Vi fik kigget på den og købte den. Senere har vi så også købt 'Frankbjerggård' og sidst 'Kærgården' der ligger ved gadekæret i Dyrlev. På 'Frankbjerggård' bor vores søn og på den anden vores ene barnebarn.

På mit spørgsmål om vejforholdene i Ugledige fortæller Villy, at husene Ug-

ledigevej 19 og 42 ikke lå så lavt som de gør i dag. Den gang lå de i plan med vejen, dvs. at der fra nr. 42 var direkte udsigt over vejen til søen. Den gang var den lille sidevej der går bagom i Ugledige, ført igennem mellem adresserne nr. 26 og 28 og skråt ned igennem haven og ud på nuværende vej op til Bakkedal nr. 24. Det var nærmest en hulvej, men det var vejen som der blev brugt til at køre de rigtig tunge hestevognlæs, for nuværende Ugledigevej som den er i dag, var for stejl for hestene. Vejen blev så omkring 1956 hævet, hvormed nr. 19 og 42 kom til at ligge lavt. Det blev gjort for at biler og andre køretøjer lettere kunne komme frem. Hulvejen, som man kaldte den, blev derefter sløjfet og lagt til haven i nr. 42. Det er sandsynligvis på det tidspunkt at vejen blev asfalteret.

Jeg når også lige at spørge til Lerhuset (Ugledigevej 25), der ligger ved den gule port ind til Lekkende Dyrehave og Villy bekræfter, at der ikke måtte udskænkes alkoholiske drikke, det var beskeden fra Baronnen, kun

Villy Petersens gård i Dyrlev, 2015

lys øl, kaffe og kakao, boller og æblekage, og ikke forglemme vaffelis. Huset har tidligere heddet 'Dyrehavehuset'. Her så jeg også en Pinsemorgen i 1962, for øvrigt dagen efter jeg havde truffet Bodil, fortæller Villy begejstret, omkring et halvt hundrede biler parkeret ved Lerhuset, for der var morgenbord. Det var en fast tradition for mange mennesker og Lerhuset åbnede nemlig altid Pinsemorgen kl. 5.

Nu var kaffen drukket og Bodils æbleskiver næsten spist og jeg havde fået historien i kassen. Så med tak for kaffe og historien forlod jeg Dyrlev, et par hyggelige timer rigere.

UDLEJNING AF ALLERSLEV KLUBHUS

Ønsker I at leje Allerslev klubhus til jeres private anledning eller fest så kan I tage kontakt til:

Inge Jensen på tlf. 55 99 60 01

På min vej

tekst og foto af Bjarne Arridsen

Kommunen har nu i et stykke tid været i gang med at udskifte de gamle slidte busskurer. Det har da også været tiltrængt, da vejr og vind har sat sine spor på nogle af de gamle træskurer.

Det nye anlagte busskur ved kirken

På strækningen fra Præstø til Vordingborg igennem vores sogn, er flere af stoppestederne blevet udskiftet, hvor der også er lagt fliser til.

Jeg synes, at det er blevet pænt med de nye skure og håber, at de kan få lov til at stå i mange år fremover uden at blive vandaliseret.

Det er dog ikke alle der endnu er blevet skiftet, men det kommer vel før eller siden.

Det gamle busskur ved det gamle plejehjem

Dyrlevs gamle rytterskole, blandt de bedst bevarede

Uddrag fra en avisartikel 14. juli 1964

Tilrettet Ove Rye Jørgensen

*Haltredstindstyre år Gud, har Du mig opholdet
At sygdom, krig og pest mig intet ondt har voldet
Thi yder jeg min tak og breder ud DIT navn
og bygger skoler op de fattige til gavn*

Sådan indledte Frederik den fjerde sine inskriptioner på de 240 rytterskoler som den almueelskende monark lod opføre rundt i rytterdistrikterne

Tavlen med de kongelige ord er fortsat indmuret ved siden af skolens tidligere hovedindgang Foto: Ove Rye Jørgensen

Dog fik ikke alle skolerne tavler, således er der aldrig fundet nogen tavler på de Lolland-Falsterske skole, mens tavlerne er bevaret på en stor del af skolerne i Vordingborg Rytterdistrikt, således den gamle rytterskole i Dyrlev. Den hører til blandt de bedst bevarede i Vordingborg Rytterdistrikt. Det gælder det ydre såvel det indre, idet den originale grundplan stort set endnu kan ses i huset. Dyrlev skole hører formentlig til blandt de ældste af skolerne i dette distrikt, men den egentlige opførelsesdato fortøner sig lidt i historien. Man ved blot at samtlige sjællandske skoler opførtes af den samme bygmester, nemlig Laurits Erikssen, der fik 550 Rdlr. pr. skole.

Dyrlev Rytterskole 1914

Tavlen med de kongelige ord er fortsat indmuret ved siden af skolens tidligere hovedindgang, og iflg. denne skulle Dyrlev skole være opført i 1721, men da der samtidig er tilføjet majestætens fødselsdag, formoder man at datoen ikke kan påregnes at være den korrekte.

Noget tyder på at skolen først er opført i 1724. Så meget ved man, at kongen først i 1726 besluttede at der skulle opsættes tavler på alle skolerne. Det nåede man dog ikke, for skolerne på sydhavsøerne har ikke fået nogen tavler.

Skolen i Dyrlev var i brug indtil 1914 hvor der blev bygget en ny på hjørnet af Dyrlevvej og landevejen A2.

Megen lærdom er terpet i den gamle lavloftede skolestue, inden tiden krævede anden skoleform. Med nedlæggelsen som skole var den rolige tid som Rytterskole i Dyrlev forbi, idet købmand N.P. Carlsen købte huset af staten.

Dyrlev ny-skole er fra 1925 med lærer Fredslund.

Han startede her Dyrlev købmands-handel, som senere blev flyttet over på den anden side af gaden, hvor

den videreførtes af sønnen købmand Leo Carlsen. På et tidspunkt var der rugeri i skolestuen, som så på ny fik status som beboelsesrum. Efterfølgende har huset været i privat eje med skiftende ejere og løbende ændringer på huset, med respekt for det historiske.

Skolen har i forbindelse med filmatiseringen af Herman Bangs "Tine" 1963/64 været kulisse i filmen.

Dyrlev Rytterskole 2015

En fortælling fra Dyrlev skole omkring 1865

Fortalt af eleven Hans Rasmussen, lånt fra Præsto Lokalhistoriske Arkiv.

En dag i april måned var der stor højtid i Dyrlev skole. Den gamle provst Nielsen fra Langebæk holdt visitats/(led i det biskoppelige tilsyn med stiftets præster og menigheder; indtil 1933 omfattede tilsynet tillige sognenes skoler) og foruden ham var også sognepræsten Thayssen fra Bårse og Godsforvalter Ringberg fra Beldringe som var medlem af skolekommissionen.

Børnene var i deres stiveste puds og stærkt påvirket af højtidelighedens alvor. Ja, - selv den gamle lærer Cruusberg gik uroligt omkring og gned den ene hånd i den anden, som om han også havde eksamensfeber.

Imidlertid gik visitatsen godt. Gamle Cruusberg talte med børnene om patriarkerne, mens provsten undersøgte deres kendskab til de gamle profeter, og så blev læsefærdigheden og regnefærdigheden prøvet. Siden fortalte pastor Thayssen en lille historie som børnene skulle skrive på deres tavler.

Øverst bland drengene sad Hans fra Faksinge. Han var en opvakt tolvårig knægt med lyse spillende øjne. Han svarede flinkt på alle spørgsmål, og kneb det for en eller anden i flokken, havde Cruusberg altid Hans at falde tilbage på. Hans så altid ud som om det kneb for ham at sidde stille så længe af gangen. En gang imellem sendte han et skælnsk blik over til den øverste af pigerne, Jacob Olsens Trine, og hun sendte ham et øjekast tilbage, der viste at hun godt forstod hvad han ville have sagt, hvis han havde fået lov.

Det faldt meget let for Hans at genfortælle præstens historie. Den var han snart færdig med. Men han måtte jo vente til de alle sammen, eller dog de fleste var færdige. Derfor begyndte Hans at kede sig, så for at forslå tiden, tegnede han på den anden side af sin tavle et billede af den gamle lærer, den ærværdige Hr. Cruusberg. Det gik nemt nok for ham, for det var ikke første gang han havde øvet sin kunst på dette emne. Og ligheden var der ikke noget at klage over.

I sin iver lagde Hans ikke mærke til at provsten iagttog ham, så just som han var færdig med tegningen, snappede provsten tavlen og sagde 'lad mig så se hvad du har skrevet, min dreng'. Hans var forskrækket, men trøstede sig dog med, at provsten måske slet ikke havde lagt mærke til bagsiden af tavlen. Så spændt fulgte han provsten mens han læste op hvad han havde skrevet og følte sig lettet da provsten klappede ham på hovedet og sagde 'det var flinkt min dreng, der var ingen fejl'.

Men nu blev Hans rigtig forskrækket, for provsten viste præsten og godsforvalteren det portræt af lærer Cruusberg som han havde tegnet på bagsiden af tavlen. Det ligner skam godt nok,

Grundplan af Fr. IV Skoler.

Rytterskole-plantegning

sagde godsforvalter Ringberg og så lo de tre herre, men Præsten truede alligevel ad ham med fingeren, men sagde ellers ikke noget. Lærer Cruusberg anede ingenting, han gik bare rundt nede blandt eleverne og så efter hvor meget de havde fået skrevet af historien. Men endelig gav præsten Hans tavlen tilbage og sagde, *gør din tavle ren min dreng.*

Hans var ikke sen til at få den farlige tegning til at forsvinde og sad derefter i angst og spænding for hvad der nu kunne ske, inden han fik lov til at komme hjem. Noget ville der nok ske, for han havde jo drevet spot med sin gamle lærer, og så endda på eksamensdagen. Han holdt jo ellers meget af sin gamle lærer og han havde altid til andre omtalt ham som skolens dygtigste elev, skønt han kun var husmandssøn. Jo- han fortrød at han havde gjort løjer med sin gamle lærer og endda over for de tre fornemme herre, som for ham var repræsentanter for den højeste magt og myndighed, næst efter Kongen og Biskoppen.

Men der skete ikke noget. Provsten holdt en pæn lille tale for børnene og takkede gamle Cruusberg for hvad han havde udrettet med sine elever. Så blev der sunget en aftensalme og børnene fik fri. Det var en glad Hans der nu kunne løbe hjem. Da han kom hjem fortalte hans sin moder om visitatsen i skolen og senere da han fader kom hjem fik han den samme beretning, men intet om hans tegning af læreren.

Den næste dag var han fader hjemme og sad og læste, men moderen havde travlt med sin Bindehose (at strikke strømper). Med et blev Hans så rød i hovedet som en kogt krebs, for han havde opdaget Godsforvalter Ringberg fra Beldringe komme gående på stien der førte ned til åen, som løb forbi Faksinge og ud i Præstøbugten. Over åen førte en spang (et par brædder) ind til byen og den tanke slog ned i Hans, at Godsforvalterens vandring gjaldt ham. Nu kom hævnen for det han havde gjort i skolen i går. Tankerne fløj rundt i hans hoved, ville han få en offentlig straf i skolen eller Ris på Rådhuset i Præstø.

Med bævrende stemme spurgte han *må jeg ikke gå i mosen og flytte Mette?(får)* Jo, - gør du det sagde hans fader. Det lod Hans sig ikke sige to gange, så var han af sted det bedste han havde lært. Men løb kun hen til byens brønd hvor han gemte sig for at kunne se hvor Godsforvalteren skulle hen. Jo, - desværre. Der kom han gående og standsede lige ud for deres hus.

Næppe havde Hans set det før han stak i løb ned gennem Åstedet og ud i mosen hvor hans kære får hilste ham med en glad brægen. Du kan sagtens Mette, sukkede Hans, dig er der ikke nogen der kommer efter.

Kære Vorherre i Himlen, forbarm dig over mig og hjælp mig. Jeg skal aldrig gøre det mere. Jeg skal nok blive en god dreng. Tårerne løb ned over hans kinder, da han rejste sig

op og flyttede Mette. Han turde ikke gå hjem, så han blev ude i mosen. Hvad skulle han gøre, løbe sin vej med det samme og aldrig komme hjem til Faksinge. Nej, så ville hans forældre blive bedrøvede. Han vidste ikke sine levende råd, men da det begyndte at blive mørkt syntes han alligevel at han måtte hjem, hvor galt det så end måtte gå.

Vejen var lang, men hjem kom han da. Forsigtigt listede han ind af døren. Hans far og mor var der inde og så forbavsede på ham, *hvor har du været så længe*. Med det samme opdagede han at de hverken var bedrøvede eller vrede, så han fik lidt mod. *Jeg har været ude og flytte Mette. Jamen, det kunne du jo have gjort 10 gange på den tid*, svarede hans fader.

Godsforvalteren har været her udbrød moderen, og han kom for at tale med os om dig. Puha ha, nu kommer det, tænkte Hans og blev rød i hovedet og tør i munden. Ja, fortsatte faderen, det var kedeligt at du ikke var hjemme, for Godsforvalteren kom med et stort tilbud til os, han sagde, at du ikke kunne lære mere i Dyrlev skole. Men han ville gerne betale for dig i Realskolen i Præstø, hvis vi ville have dig derud. Hvad siger du til det?

Ja Gud Fader ske lov og tak! Udbrød moderen, så kan du måske komme lidt længere frem i verden end dine forældre ellers kunne hjælpe dig med.

Det sortnede for Hans's øjne og han var lige ved at falde om. Jeg vil meget gerne gå i skole derude hvis i vil have det. Ja- sådan et tilbud kan vi ikke sige nej til mente moderen. Godsforvalteren lod også et ord falde om, at Kammerherren siden måske kunne hjælpe dig videre frem.

Tak, tak udbrød Hans. Ja, kommenterede hans fader, nu kan moder i morgen gå ud med dig til Kateket Gudme og hilse fra Godsforvalter Ringberg og sige, at han vil holde dig i skole derude. Når i så har fået at vide hvilke bøger du skal bruge, kan i gå ind og få dem på Godsforvalterens regning hos boghandler Svendsstrup.

Sådan gik det til at lille Hans kom i en Realskole. Kammerherre Raben Levetzau tog sig af ham og fik stor glæde af drengen.

Efterskrift

Hans Rasmussen som har skrevet denne virkelige fortælling *er* drengen Hans. Han kom senere på Seminarium og fik ansættelse ved Sakskebøbing skole hvor han døde som overlærer i 1929.

Lærer Cruusberg var ansat på Dyrlev skole 1844 – 1876 og blev efterfulgt af sin svigersøn Claus Frederik Asmussen 1876-1912.

Film, mennesker, Ugledige - og 'udkants- Danmark'

af Torben Møllenbach

En samtale med Else Hedegaard, der sammen med sin nu afdøde mand Tom Hedegaard, for mange år siden valgte at flytte fra storbyen til fordel for landlige omgivelser. I deres tilfælde kom de til Ugledige. De var begge to gennem mange år i filmbranchen, hun som still-fotograf og han som instruktør og medinstruktør af bl.a. 'Olsen-Banden-serien'.

Tom Hedegaard

Ugledige fremtræder på mange måder som den rene postkortidyl med de svungne landskabelige bakker, den snoede vej, søen, skoven og de mange gamle velrestaurerede huse.

Det var også sådant et, jeg kom til, da jeg besøgte Else Hedegaard i hendes gulkalkede, stråttækte bindingsværkshus på bakken i Ugledige. Ny istandsat blev det, da de flyttede ind, men med bevaring af de mange gamle elementer som det ferniserede gulv, en gammel

kakkelovn, hyggelige kroge og en hjemmevant kat, jeg aldrig så, for den gik altid sin vej, når der kom fremmede, fik jeg at vide.

Ugledigevej 38 ved start

Tilflyttere i Ugledige

Else Hedegaard og hendes mand har haft huset siden 1970, og de blev fastboende i 1978. De fortsatte hver især deres arbejde, hun som portrætfotograf (mere om det senere), og han fortsatte sit filmarbejde. Det gjorde han for det meste i København, hvor han var instruktør på de fleste af episoderne til 'Huset på Christianshavn', men han stod også bag tv-serien 'Landsbyen' fra 1991, en serie, som havde et mere landligt tilsnit.

Den blev til efter ide af makkerparret Stig og Peter Thorsboe, der dengang begge boede på Møn. Mange, der har set serien, vil kunne genkende flere lokaliteter fra egnen, bl.a. er der optagelser fra Grumløse.

'Det har været nogle gode år at bo her', fortæller Else Hedegaard. 'Vi slog os ned her og faldt til, og fik gode naboer'. Og selvom tiden efter sin mands død i 1998, var vanskelig, har hun i alle årene glædet sig over at bo i Ugledige.

Huset i 1971 og ny istandsat

Jeg fornemmer, at hun ikke kunne drømme om at bo andre steder, selvom både hun og hendes mand kommer fra, og har boet mange år i København.

'Jeg bliver så ærgerlig, når de kalder det 'udkantsdanmark', siger hun. 'Det er så nedværdigende. Dem, der taler sådan, har slet ingen sans for skønheden, roen, pladsen, naturen og den friske luft. Den finder man ikke i storbyen, men kun steder som her'. Alt det har Else Hedegaard nydt sammen med sin mand.

I lære hos Rigmor Mydtskov

Nærmest ved et tilfælde kom Else Hedegaard i de unge år ind i filmbranchen. Hun blev uddannet fotograf. Hun har stået i lære hos Hans Julius Mydtskov, far til datteren Rigmor Mydtskov, som vil være kendt af mange for et utal af portrætter. Mange gange af selveste dronningen. 'Rigmor Mydtskov var en meget dygtig portrætfotograf, som jeg lærte meget af', fortæller Else Hedegaard.

Som fotograf

Efter en tur på skole i Schweiz kom hun tilbage til København, og så, at der på filmstudiet Palladium var brug for en still-fotograf. Den søgte hun og fik.

'Det var omkring 1960. Jeg var freelancer, og derfor kun ansat så længe, som en produktion varede. Man tjente gode penge, hele kr. 400,- om ugen, og når produktionen var forbi, så måtte man ud og finde den næste opgave'.

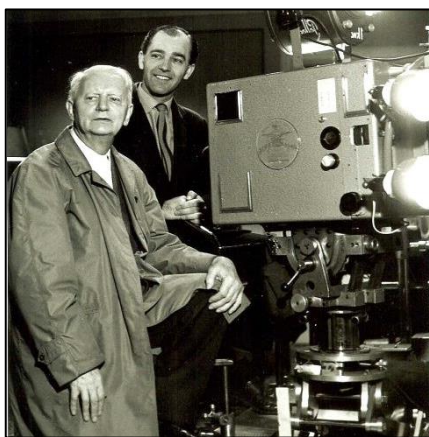
Og det gjorde hun så. Dengang var der flere filmstudier end nu om stunder: Palladium, Asa, Saga, Flamingo Film, og den kendteste af dem alle: Nordisk Film. Det er i dette filmarbejde, at Else Hedegaard møder sin senere mand.

Det er i tidens løb blevet til mange filmbilleder. Portrætter, sjove og skøre billeder taget på filmsettet, og billeder, der ikke skulle bruges offentligt, men beregnet til privat brug, og som blev taget for sjov skyld. 'For der var meget skæg og ballade under sådan en produktion', siger hun.

Else Hedegaard var dog ikke altid imponeret over opfindsomheden i filmene. 'De mange folkekomedier var oftest skåret over samme læst. Den søde smilende unge pige fik altid sin helt. Sådan var det, og folk strømmede glade og tilfredse ind i biograferne for at se resultatet, og det gav jo os brød på bordet'.

'Det var en sjov tid', siger hun, 'vi var så unge, verden lå for vores fødder, vi havde mulighederne dér i begyndelsen af 1960'erne, og mange, af de senere så kendte skuespillere, havde deres første tid i film- og skuespilbranchen i de år'.

Else Hedegaards sidste filmarbejde var med den på det tidspunkt eneste danske filminstruktør, som havde været kendt også udenfor landets grænser lige siden stumfilmens dage, nemlig Carl. Th. Dreyer (1889-1968). Hans film lå så langt fra folkekomedien, som tænkes kan. Nogle af hans film følte også dengang som svært tilgængelige. Det gælder også hans sidste film 'Gertrud' fra 1965.

Carl Th. Dreyer (berren til højre)

'Dreyer var en rar og hjælpsom mand overfor os unge', fortæller Else Hedegaard. I de år havde der været en international fotoudstilling i København og på baggrund af den, blev der udgivet fotobogen 'The Family of Man', som Dreyer overrakte Else Hedegaard, dengang med efternavnet 'Kjær', med ordene:

*'Kære Else Kjær
Tak for de fine fotos.
De har det rigtige blik.
Med venlig hilsen
Deres Carl Th. Dreyer'*

En flot anerkendelse sagt af en mand, der selv var blevet kendt for de fine portrætter i sine film. Efter arbejdet hos ham, fik hun eget fotoatelier i København, og havde det i 15 år frem til 1979.

Her et udklip fra Søndags BT hvor Tom og Else Hedegaard sidder ved deres køkkenbord.

Else Hedegaards fotos

På mit spørgsmål om ikke Else Hedegaard havde nogle fotos fra dengang, fandt hun frem til en kæmpe mappe fyldt med gamle billeder og avisudklip. Vi bladrede mappen igennem, og jeg fik til brug for denne artikel venligst lov til at låne nogle af disse billeder, alle naturligvis nogle, hun selv havde taget.

Billeder af ungdom og uskyld og måske også af troskyldighed, lidt ligesom man kan opleve det, når man sidder foran tv'et, og ser de gamle film endnu engang.

Else Hedegaard drømmer sig nu ikke tilbage til dengang. Jeg fornemmer en god portion nøgternhed fra hende, da hun siger: 'Ja, det var dengang, men jeg er også glad for det liv, jeg lever i dag.'

Udenfor huset siger jeg farvel og tak fordi, jeg måtte komme forbi, og jeg ser her, hvor langt hendes hus egentlig er. Det ser man ikke, når man i forbifarten kører forbi, for det ligger med gavlen imod vejen, og jeg kigger på den store veltilgroede have, godt passet af havemanden, hvor havemøblerne vidner om, at her er mange gode sommeraftner blevet tilbragt i den landlige idyl i Ugledige.

*Smukke Malene Schwartz
Foto Else Hedegaard*

*Et billede af uskyld - Ghita Norby.
Foto Else Hedegaard*

Nyt fra Lokalrådet

af Ole Gunnar Petersen

Der har været afholdt åbne bestyrelsesmøder: 1. okt. 2014, 5. nov. 2014 og 14. jan. 2015

Referater ligger på www.landsbyforum.dk, lokalområder, Allerslev-Skibinge.

Kommende møder:

9. marts 2015 kl 19:00, dialogmøde med medlemmer fra kommunalbestyrelsen, se annonce i Ugebladet d. 24. februar 2015.

Orientering om emner/projekter:

Vi har fået lavet en oplysningstavle om Frederik IV Rytterskoler. Tavlen opsættes ved den gamle rytterskole på Mønvej 66 i Skibinge. Vi stiler efter indvielse lørdag efter påske.

Kommunen har nu lovet, at vi får hastighedsregulering på Mønvej i Allerslev og Ammendrup med bump 9 stk. i alt. Bumpene etableres, når det kan lade sig gøre efter kloakarbejdet.

Beboerforeningen og lokalrådet har søgt kommunen om tilladelse til at opsætte et shelter i grusgraven på Ugledigevej ved Ugledige.

Kommunen er nu inde i overvejelser om at etablere cykelstier på Mønvej gennem Allerslev og Ammendrup som 2 i 1 vej, således som det allerede er lavet i Ugledige fra Brugsen og hen forbi Den gamle Skole.

Kirkens aktiviteter

af Torben Møllenbach

Fred og Ro

Mottoet for dette forårs arrangementer i Allerslev og Jungshoved kirker har vi valgt skal være 'Fred og Ro'. 'Fred' er et central ord i enhver gudstjeneste, bl.a. er det med 'Guds fred', at en gudstjeneste slutter, og gudstjenestens 'ro' er på mange måder dens særkende.

Det bliver ofte misforstået, når man synes, at gudstjenesten er 'kedelig', så er det gerne fordi man synes, at der er for meget 'ro', for der 'sker' ingenting. Og det er netop det, vi ellers i så mange andre sammenhænge har vænnet os til. Der skal ske noget. En vejrudsigt må ikke være kedelig, underordnet om vejret så rent faktisk bliver gråt og kedeligt. En radiovært skal helst være frisk og fyre vittigheder af til sin medvært gerne afleveret med højlydte grin. Stillehed og et roligt tempo bliver vi rastløse af.

Men dybest set er det netop kirkens særkende – det stille og et roligt tempo, og/eller også kirkens styrke. Her 'sker' ikke noget, eller i virkeligheden er det måske netop det, der gør. Den stille stund er tid til eftertanke, at man får lov til at sidde på kirkebænken i ro og fred, for man 'skal' ikke noget, der forventes ingenting, man kan lade tankerne vandre, og man kan spørge sig selv: Hvornår tillader man sig tid til det i en travl hverdag?

Med forårets program vil vi bidrage til netop at give tankerne og stilheden/roen en chance.

Så forhåbentligt: vel mødt i løbet af dette forår.

Elizabeth Knox-Seith, Andagt og 'meditation' tirs. d. 24. feb. kl. 19 Jungshoved Kirke og Rejsestalden.

Hvad betyder det at være pilgrim i dag?

Flere og flere vandrer pilgrimsvandring. Menigheder tager på tur sammen og mennesker vandrer individuelt, ofte lange strækninger, gennem Europa og andre dele af verden. Hvad er det for en længsel, det udtrykker? Hvad gør det ved vores opfattelse af at være kirke og menighed? Hvad betyder det for forståelsen af troen?

Elizabeth Knox-Seith, pilgrimspræst i Roskilde og Lolland-Falster stifter, fortæller om "den bevægelige spiritualitet" og den moderne pilgrimsbevægelse. Mødet indledes med en meditativ andagt i kirken.

Elizabeth Knox-Seith – roskildestift.dk

**Anne Marie Krarup, Fortællinger,
Præstegården. Tirs. d. 17. marts,
kl. 19.30**

Genfortælling af Selma Lagerlöfs
Flammen.

Arkiv foto: Anne Marie Krarup

**Aftenandagt, Jungshoved Kirke,
ons. d. 8. apr., kl. 19.00**

Ta' en time ud af den travle kalender. Kom i Jungshoved kirke og måske kom stressen i forkøbet med en anderledes gudstjeneste. En gudstjeneste med anderledes musik og billeder der taler til dig, end det normale du ellers hører, musik i en "moderne" udformning og lyd. Skuf ikke dig selv for oplevelsen.

Arrangement er tilrettelagt i samarbejde med sognets præst Torben Møllenbach, kirkesanger Bodil Agerbo og menighedsrådsmedlem Bent Pedersen.

Et lille traktement bagefter er også at se frem til.

**Koncert, Jungshoved kirke, søn.
d. 19. april, kl. 14.00**

Duoen Sanne Damore (obo) og Alexander Noval (Orgel /Klaver)

Nabosognet Udby/Ørslevs to faste musikere, begge uddannet fra Det Kgl. Danske Musikkonservatorium, kommer på visit og spiller et forårsprogram med velklingende romantiske stykker af bl.a. Alessandro Marcello, Mendelssohn, Piazzolla, Morricone, Fauré, Strauss Carl Nielsen og Chr. Sinding.

Sanne Damore har stor koncerterfaring både som solist og kammermusiker samt orkestermusiker i samtlige af landets orkestre. Til daglig beriger hun Udby/Ørslev sognet som sanger og ved særlige lejligheder som oboist.

Alexander Noval har igennem årene givet en del koncerter med sangere og instrumentalister i ind- og udland, samt været repetitor og akkompagnator på diverse Lied- og Operaworkshops. Siden 2013 har han været ansat som organist i Udby/Ørslev sogn, hvor han også leder UØ koret.

**Allerslev Kirke, Kalvehavekoret,
5. maj, kl. 19.00. Musikgudstjeneste i anledningen 70-året for befrielsen**

For 70 år siden kom det officielle budskab, at Tyskland havde overgivet sig og at befrielsen efter det, man dengang kaldte de ' Fem forbandede år'. Jubelen og lettelsen brød ud i lys

lue, butikker lukkede 'på grund af glæde', som det hed på et butiksskilt i København, og netop glæden ville ingen ende tage, og det er der stadig mange, som kan huske.

Det runde jubilæum vil vi markere i Allerslev kirke med korsang, fællessang og oplæsning. Musikken varetages af Kalvehavekoret under ledelse af Gutte Kraneled.

Efter gudstjenesten er menighedsrådet vært ved et mindre traktement.

Forårskoncert, Allerslev, ons. d. 20. maj, kl. 19.00. 'Vi synger foråret ind' Musik, fællessang, naturfotografier.

Medvirkende trompetist Mads Sørensen og organist Carl Jørgen Nielsen.

Kom og syng med på nogle af vore dejlige forårssange og -salmer.

Mads Sørensen spiller en række kendte stykker for trompet og orgel med relation til foråret.

Musikken giver de aktive tilhørere lejlighed til – om ikke at hvile ørerne – så dog stemmebåndene.

Der er også noget for synssansen i form af en række stemningsfulde forårsbilleder på storskærm. Det er Carl Jørgen Niensens egne naturfotografier (taget med professionelt udstyr), der ledsager musik og fællessang.

Carl Jørgen introducerer salmer og musikstykker.

Mads Sørensen, opvokset i Vordingborg, har studeret trompetspil rundt omkring i verden, senest i Melbourne, Australien, og Carl Jørgen Nielsen er der måske nogen, som kender fra Vordingborg Kirke, hvor han er organistassistent.

Efter koncerten er menighedsrådet vært ved et mindre traktement.

Fællessang og salmesang og lysbilleder.

Organist Carl Jørgen Nielsen og trompetist Mads

Praktiske oplysninger

af Torben Møllenbach

Fødsel: En fødsel skal meddeles sognepræsten i det sogn, hvor man bor. Det skal helst ske to hverdage efter fødslen. Er forældrene ikke gift, skal der desuden afleveres en Omsorgs- og Ansvarserklæring. Blanketten kan man hente på: personregistrering.dk, hvor man også kan få god besked af vejledningen bag på blanketten.

Dåb: Et barn skal have et navn senest 6 måneder efter fødslen enten ved dåb i kirken eller ved navngivning. Ønsker man sit barn døbt, henvender man sig til den præst i hvis sogn, man ønsker sit barn døbt. Ved en dåb skal der være en gudmor el. – far samt mindst to faddere udover evt. forældrene. Forældrene må gerne være skrevet op som faddere. En 'fadder' er dels et vidne til dåben og dels en person, som – hvis forældrene dør, før barnet bliver myndigt - påtager sig forpligtelsen til at barnet 'oplæres i den kristne tro', som det hedder i faddertiltalen i kirken ved dåben. Ved navngivning afleverer man blanketten udfyldt og underskrevet hos den lokale sognepræst.

Allerslev præstegård

Dåbsattest: Kan rekvireres hos den nærmeste sognepræst eller kordegnkontor, uanset om man er døbt et helt andet sted.

Vielse: Vielse aftales med præsten. Inden vielsen skal man henvende sig til den lokale borgerservice og bede om en prøvelsesattest.

Dødsfald: Besked om dødsfald retter man til sognepræsten. Eller man får bedemanden til at gøre det. Bisættelse og begravelse aftaler man med præsten. Desuden er der mulighed for, at man kan få sin aske strøet ud over åbent hav efter.

Vigtigt ang. blanketter: Blanketter om fødsel, Omsorgs- og Ansvarserklæring, navngivning, navneændringer kan alle findes på personregistrering.dk, hvortil der er gode vejledninger. Eller man kan rette henvendelse til sognepræsten.

Henvendelsen i øvrigt til sognepræst Torben Møllenbach, Rekkendevej 39, Allerslev, 4720 Præstø - Tlf. 55 99 60 17. Mail: tom@km.dk Træffetid: Alle dage efter aftale.

Mandag: Fridag for præst og personale og desuden er kirken lukket for kirkelige handlinger.

Øvrige telefonnumre findes på bladets side 2

Aktivitetskalender

Dato	Begivenhed	Tidspunkt	Lokation
18. feb.	Generalforsamling AUIF ²	19:00	Allerslev klubhus
24. feb.	Andagt m. Elizabeth Knox-Seith ³	19:00	Jungshoved Kirke og Rejsestalden
02. mar.	Generalforsamling Beboerforeningen ¹	19:00	Allerslev gl. skole
06. mar.	Sang Café m. Grethe Henriksen ⁴	19:00	Allerslev gl. skole
09. mar.	Dialogmøde i Allerslev Skibinge - Lokalråd ⁴	Se annonce	i Ugebladet den 24. feb.
17. mar.	Anne Marie Krarup, Fortællinger ³	19:30	Allerslev Præstegård
27. mar.	Foredrag med Marcus Knuth ¹	18:00	Allerslev klubhus
03. apr.	Sang Café m. Lennart Lindegaard ⁴	19:00	Allerslev gl. skole
19. apr.	Koncert Douen Sanne Damore & Alexander Noval ³	14:00	Jungshoved Kirke
05. maj	Kalvehavekoret – Musikgudstjeneste ³	19:00	Allerslev Kirke
20. maj	Forårskoncert – Vi synger foråret ind ³	19:00	Allerslev Kirke
25. maj	Sommer i by – Dans om majstang ¹		Se mere i næste sogneblad

1. Beboerforeningen - 2. AUIF - 3. Allerslev Kirke - 4. Andre - Med forbehold for ændringer efter bladets udgivelse.

Gudstjenester

Dato	Begivenhed	Allerslev	Jungshoved
01. feb.	Septuagesima	10.30	9.00
03. feb.	Kyndelmisse	19.00	Ingen
08. feb.	Sexagesima	Ingen	JBB: 9.00
15. feb.	Fastelavn	9.00	10.30
22. feb.	1. s. i fasten	9.00	10:30 JBB
01. mar.	2. s. i fasten	9.00 JBB	
08. mar.	3. s. i fasten	9.00	10.30
15. mar.	Midfaste	10.30	Ingen
22. mar.	Mariæ Bebudelse	9.00	10.30
29. mar.	Palmesøndag	Ingen	10.30 Konfirmandernes gudstj.
02. apr.	Skærtorsdag	9.00	10.30
03. apr.	Langfredag	10.30	Ingen
05. apr.	Påskedag	10.30	9.00
06. apr.	2. påskedag	Ingen	9.00
08. apr.			19.00 Aftenandagt
12. apr.	1. s. e. påske	Ingen	Ingen
19. apr.	2. s. e. påske	10.30	14.00/kirkekoncert
26. apr.	3. s. e. påske	Ingen	10.30
01. maj	Bededag	10.30	Ingen
03. maj	4. s. e. påske	Ingen	10.30 Konfirmation
10. maj	5. s. e. påske	10.30 Konfirmation	Ingen
14. maj	Kr. himmelfart	Ingen	10.30
17. maj	6. s. e. påske	10.30	Ingen

JBB: Sognepræst Jesper Bo Blomgren, Udby-Ørslev